

διὰ τὸν αὐτὸν λόγον τὴν ἡμέραν τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ. Τὴν αὐτὴν ἀρχὴν ἔχουσι καὶ ὁ Σωτήρης, διὰ τὴν Μεταμόρφωσιν τοῦ Σωτήρος, καὶ ὁ Εὐάγγελος καὶ Βαγγέλης ἐγένετο ἐκ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ (πόσοι τῶν λογίων ἐνθυμοῦνται τὸν παρὰ τῷ Λουκιανῷ καθαριστὴν Εὐάγγελον;) ὁ Θεοτόκος ἐκ τῆς Θεοτόκου καὶ ὁ Παναγῆς, Παναγιώτης, Πᾶρος κτλ. ἐκ τῆς Παναγίας, καὶ Σαράντης ἐκ τῶν Τεσσαράκοντα μαρτύρων Ἀπόστολος καὶ Ἀποστόλιος καὶ Ἀποστόλης Ἀγγελος, Ἀγγελῆς, Ἀγγέλω, Ἀγγελικὴ κτλ.

Ἐγνωρίσαμεν ὄνομα Πάντιος δοθὲν ὑπὸ πατρὸς εἰς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, διότι ἐπεθύμει νὰ πανηγυρίζη τὴν ἡμέραν τῶν Ἁγίων Πάντων καὶ ὄνομα γυναικὸς Χαριτωμένη, διότι ἡ ἐκκλησία τῆς οἰκογενείας ἔφερε τὸ ὄνομα Κεχαριτωμένη.

Ὡστε καλὸν ἦτο εἶναι οἱ διορθωταὶ τῆς κοινῆς γλώσσης δὲν εἶχον ὁδηγὸν μόνον τὴν γραμματικὴν τῆς ἀττικῆς διαλέκτου ἀλλὰ καὶ τὴν ἱστορίαν τῶν λέξεων τῶν παραδεδεγμένων εἰς χρῆσιν παρὰ τῷ λαῷ. Νὰ γράφωσιν ἐπομένως καὶ νὰ λέγωσιν ἢ Αἰκατερίνα, ὁ Χριστός καὶ Χριστίνα, ὁ Χαραλάμης κ. τ. λ.

† Ὁ Κερκύρας Εὐσέβιος

ΠΑΛΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΛΕΥΚΩΜΑ

Ἐξεδόθη ἄρτι ἐν Παρισίοις ὑπὸ τῆς Société de l'École des Chartes Παλαιογραφικὸν Λεύκωμα ἥτοι φωτοτυπικὴ συλλογὴ σπουδαίων ἐγγράφων τῆς γαλλικῆς ἱστορίας καὶ φιλολογίας κατὰ τὰ ἐν ταῖς διαφόροις βιβλιοθήκαις καὶ τοῖς ἀρχείοις πρωτότυπα. Ἡ ἐργασία αὕτη ἀνετέθη καὶ ἐξετελέσθη ὑπὸ τοῦ Λεοπόλδου Δελίλ, ἀνδρὸς βέκτου καὶ ἀκαμάτου ἐργάτου ἐν τῷ εἶδει τούτῳ τῆς φιλολογίας, νῦν δὲ διευθυντοῦ καὶ ἐφόρου τῆς ἐθνικῆς βιβλιοθήκης τῶν Παρισίων, ἀποτελεῖ δὲ ἀληθῆ πρόοδον ἐν τε τῇ ἐπιστήμῃ καθόλου καὶ ἐν τῇ ἀναπαραγωγῇ αὐτῶν φωτοτυπικῇ τέχνῃ, ἣτις κατορθοῖ κάλλιον καὶ τῆς λιθογραφίας νὰ παραστήσῃ καὶ τὰς λεπτοτάτας γραμμὰς καὶ τὰς πολυπλοκωτάτας συνθέσεις τοῦ πρωτοτύπου. Οὕτως ἡ πολύτιμος αὕτη τέχνη κατέστη ἀπαραίτητος παράγων ἐν τε ταῖς φιλολογικαῖς σπουδαῖς, παρέχουσα εἰς τὰ ὅμματα τοῦ περιέργου ἐρευνητοῦ καὶ τοῦ ἀρχαιοδίφου, αὐτὸ τὸ πρωτότυπον μὲ πάντα τὰ ἐλαττώματά του

καὶ τὰς ἐλλείψεις, μὲ τὰ κενὰ καὶ τὰ χάσματα, μὲ τὰς κολοβώσεις καὶ τὰς ἐκ τοῦ χρόνου ἀμυρώσεις, -ἀνευ διορθώσεων καὶ συμπληρώσεων, καὶ ἐν τῇ μελέτῃ τῶν ἱστορικῶν πηγῶν, παραδίδουσα εἰς τὸν ἱστορικὸν ὄχι στερεότυπον ἢ κριτικὴν ἐκδοσιν κειμένου, ἀλλ' οἶονεὶ αὐτὸ αὐτούσιον τὸ ἔγγραφον ἢ τὸ κείμενον, ὡς ἀπέρρευσε ἀπὸ τῆς πρώτης αὐτοῦ πηγῆς ἢ κατὰ τὰ μᾶλλον ἀξιόπιστα ἀντίγραφα.

Οὕτως ἐν τῷ εἰδικῷ τμήματι τοῦ ἀρχείου καὶ τῶν χειρογράφων τῆς Ἑθνικῆς βιβλιοθήκης ὑπάρχει ἰδιαιτέρα αἴθουσα μετὰ τῶν ἀναγκαίων φωτογραφικῶν μηχανημάτων, ἐν ἣ ἀνδρες ἔμπειροι ἀναπαράγουσι τοὺς θησαυροὺς τῶν βιβλιοθηκῶν διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ἐπιστήμης. Ἀπαύγασμα τῆς ἐργασίας ταύτης πρόκειται τὸ *Corpus inscriptionum semiticarum*, οὗτινος ἡ ἀπεπεράτωσις ἐπιδιώκεται δραστηρίως ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιγραφῶν καὶ τῶν γραμμάτων, καὶ θέλει ἀποτελέσει ἔργον οὐ μόνον κλασικὸν ὑπὸ πᾶσαν ἐποψιν, ἀλλὰ καὶ συλλογὴν, ἥς ὁμοίαν οὔτε αἱ ἑλληνικαὶ οὔτε αἱ λατινικαὶ ἐπιγραφαὶ θὰ ἔχωσι.

Καὶ ἄλλα δὲ ἔθνη ἐνκρίλλως χωροῦσιν ἐν τῇ ἐργασίᾳ ταύτῃ· καὶ ἐν μὲν τῇ Ἀγγλίᾳ ἀπετελέσθη τετράτομος συλλογὴ εἰς φύλλον τῶν σπουδαιοτέρων σχετικῶν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ἀγγλίας, Ἰρλανδίας καὶ Σκωτίας ἱστορικῶν ἐγγράφων, ἐν δὲ Γερμανίᾳ ἐπεχειρήθη ἡ δημοσίευσις μεγάλης συλλογῆς αὐτοκρατορικῶν ἐγγράφων ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ Πιπίνου μέχρι τοῦ Μάξιμιλιανοῦ τοῦ Α'. Ἐν δὲ τῇ Γαλίᾳ ἂν τοιαύτη τις συστηματικὴ ἐργασία ἄχρι τοῦδε καθυστέρησε, ἀλλ' ἐξεδόθησαν ὁμως ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς παγκοσμίου ἐκθέσεως τοῦ 1878 δύο μερικώτεραι συλλογαί, τὸ *Museion τῶν ἐπαρχιακῶν ἀρχείων*, λαμπρὰ ἀνθολογία παντὸς εἶδους δημοσίων ἢ ἰδιωτικῶν ἐγγράφων, ἀπὸ τῆς μεροβιγγιακῆς ἐποχῆς μέχρι τοῦ ΙΗ' αἰῶνος, καὶ ἑτέρη τις συλλογὴ πρὸς χρῆσιν τῆς *Ecole des chartes*. Ἀλλὰ τὸ νῦν ἐκδοθὲν *Παλαιογραφικὸν Λεύκωμα* ἀποτελεῖ τελευταίαν καὶ ἀρτιωτάτην συλλογὴν τῶν ὄραιοτάτων καὶ καλλίστων χειρογράφων καὶ ἐγγράφων κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν πάντων τῶν αἰώνων. Δὲν ἐνδιεφέρει δὲ περιορισμένον μόνον κύκλον λογίων, ἀλλ' ἔχει ἀντικείμενον τῆς ἀναπαραστάσεως τὰ πρωτότυπα μνημεῖα τοῦ πολιτικοῦ, θρησκευτικοῦ, φιλολογικοῦ, διοικητικοῦ καὶ καλλιτέχνικοῦ βίου τῶν Γάλλων. Ἡρύσθη δὲ τοὺς τύπους τῶν διαφόρων τούτων πρωτοτύπων οὐ μόνον καὶ κυρίως ἐκ τῶν ἐν Παρισίοις, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ βιβλιοθηκῶν.

Τοιοῦτον τὸ νέον Παλαιογραφικὸν Λεύκωμα, ὅπερ διευκρινίζομε-

νον ἐν τοῖς καθέκαστα ὑπὸ τοῦ ἐκδότου διὰ διασαφητικῶν καὶ ἐπεξηγητικῶν παραρτημάτων θέλει ἀποβῆ εὐπρόσιτος πηγὴ εἰς τὰς χεῖρας παντὸς φιλοπόνου ἱστορικοῦ διὰ τὴν ἱστορίαν τοῦ γαλλικοῦ ἔθνους.

I. E. Διαμαντόπουλος

ΦΙΛΙΚΟΥ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ

(Ἐκ τῶν τοῦ Παναγιώτου Σεκέρη)

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΣΕΚΕΡΙΗΝ

Ἀδελφὲ μου Γεώργιε σὲ ἀσπάζομαι.

Ὁδησὸς τῇ 12 Αὐγούστου 1821.

Ὁ ἀνεμος τῆς δυστυχίας μ' ἔρριψεν ἐδῶ, ὅπου κατὰ μὲν τὸ ἐξωτερικὸν εἶναι ἡ θρυλλουμένη κοιλάς τοῦ κλαυθμῶνος κατὰ δὲ τὸ ἐσωτερικὸν αἰσχροὺν ἐστὶ καὶ λέγειν, ὥστε μετεμελήθην δι' ὅτι δὲν ἔμεινα εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν νὰ συσφραγῶ καὶ ἐγὼ μὲ τόπους ἄλλους ἀδελφοὺς καὶ ὁμογενεῖς μας διὰ νὰ μὴν θλίβωμαι τώρα· τὸ περισσύτερον αἴτιον ὅπου μοῦ προξενεῖ ἀπρηγόρητον θλίψιν εἶναι τοῦτο, ὅπου δὲν εὐρίσκω ἐπιστήθιον φίλον εἰς τοῦ ὁποίου τὴν εἰλικρίνειαν νὰ ἐμπιστευθῶ τὴν φαρμακίαν καὶ καλὴν ἀνατροφὴν τοῦ παιδιοῦ μου καὶ νὰ ἔλθω εἰς τὴν πατρίδα νὰ τῆς χρησιμεύσω καὶ ἐγὼ εἰς τὴν παροῦσαν ἀνάγκην τῆς. Ὁ ἀδελφός μας δὲν μᾶς ἀφῆκε λέγων ὅτι θέλει νὰ ἔλθῃ ἐκεῖνος καὶ ὅτι ἐγὼ πρέπει νὰ μείνω ἔχοντας φαρμακίαν, πλὴν οὔτε ἔρχεται οὔτε ἐμένω ἀφήνει νὰ ἔλθω· λόγιασε λοιπὸν πόσον θλίβωμαι καὶ σχολίασε τὴν γραφὴν μου, διὰ νὰ εὕρῃς ὅσα δὲν ἠμπορῶ νὰ σοῦ ἐξηγηθῶ. Ταῦτα περὶ τῆς ἐμῆς δυστυχίας.

Σὺ δέ, ἀδελφὲ μου, ἂν ἔχῃς γενναῖα καὶ ὀρθὰ φρονήματα μὲ τὰ ὅποια στοχάζεσαι νὰ χρησιμεύσῃς τῆς πατρίδος, τῆς ὁποίας τὰς περιστάσεις, διὰ τὴν στέρησιν τῆς ἀλληλογραφίας δὲν τὰς γνωρίζω ἀληθῶς, οὔτε ἐγὼ, οὔτε κανένας ἄλλος διὰ νὰ τὰς μάθω ἀπὸ ἐκείνον, πρέπει νὰ λάβῃς ὡς βομφαίαν εἰς μὲν τὴν χεῖρα τὸ κονδύλι, εἰς δὲ τὴν γλῶσσαν τὸν Δημοσθένην. Ἐπειδὴ αὐτὴ καὶ σήμερον καὶ μετὰ ταῦτα ἔχει περισστέραν χρείαν ἀπὸ πεπαιδευμένους ἢ στρατιώτας, μὲ τοῦτο δὲν θέλω νὰ σὲ ἀποκαταστήσω ψοφοδεῆ, ἀλλὰ μᾶλλον χρησιμώτερον. Τὰ γράμματά σου ἀπὸ Παρισίους καὶ Μασσαλίαν ἔλαβον καθὼς καὶ ἐκεῖνο τὸ ἀπὸ τὰς 18 Ἰουλίου γ. ἀπὸ τὸ ὅποσον εἶδα ὅτι τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐκινούσατε διὰ τὴν ποθητὴν πατρίδα μὲ τὸν κύ-